26/03/2019

Τί θησαυρίζεις;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η Αδελφότης Θεολόγων “Ο ΣΩΤΗΡ” δημοσιεύει ορθόδοξο πνευματικό κείμενο, κατά τις 21 Μαρτίου 2019, υπό τον ερωτηματικό τίτλο “Τί θησαυρίζεις;”. “Ἀξίζει, λοιπόν, νὰ ἐντείνουμε τὴν προσπάθειά μας γιὰ νὰ αὐξήσουμε τοὺς οὐ-ράνιους θησαυρούς μας” όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά. Διαβάστε το κείμενο:

“Ὁ ἄνθρωπος μέσα στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς ἦταν βασιλιὰς καὶ ἄρχοντας. Ἀπολάμβανε ὅλα τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ τοῦ Παραδείσου, ἀλλὰ ἦταν στολισμένος καὶ μὲ ἀνεκτίμητους οὐράνιους θησαυρούς. Μὲ τὴν ἀπομάκρυνσή του ὅμως ἀπὸ τὸν Παράδεισο κατάντησε ξεπεσμένος ἄρχοντας, ἀφοῦ ἔχασε ἐπίγειους καὶ οὐράνιους θησαυρούς. Γι᾽ αὐτὸ διατηρεῖ ζωηρὸ τὸν πόθο μέχρι σήμερα νὰ ἀποκτᾶ θησαυρούς. Ὁ Κύριος διοχετεύει τὴν ἐπιθυμία μας αὐτὴ ὀρθά. Καὶ μᾶς

συμβουλεύει νὰ μὴν ἐπιδιώκουμε ἐπίγειους, ἀλλὰ οὐράνιους θησαυρούς. «Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν», μᾶς λέει, «θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς…», ἀλλὰ «θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ» (Ματθ. ς΄ 19-20). Ἂς δοῦμε, λοιπόν, γιατί πρέπει νὰ ἔχουμε ὡς στόχο καὶ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας τοὺς οὐράνιους καὶ ὄχι τοὺς ἐπίγειους θησαυρούς.

Τὰ πλούτη, τὰ ροῦχα, τὰ χρυσαφικά, τὰ πολυτελὴ σπίτια καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ὑλικὰ καὶ ἐπίγεια ἀγαθὰ εἶναι προσωρινὰ καὶ ἀβέβαια. Σαπίζουν, μολύνον-ται, χαλοῦν οἱ τροφές. Ἔχουν ἡμερομηνία λήξεως. Φθείρονται καὶ τὰ ἀχρηστεύει ὁ σκόρος τὰ ροῦχα καὶ κατατρώγει ἡ σκουριὰ τὰ μέταλλα. Ὁ νόμος τῆς φθορᾶς παντοῦ. Κυνηγοῦν οἱ κλέφτες τὸ χρῆμα καὶ τὰ χρυσαφικὰ καὶ ὅ,τι πολύτιμο. Ἀκόμη καὶ τὰ θησαυροφυλάκια τῶν Τραπεζῶν κινδυνεύουν. Ἕνας σεισμὸς ἰσοπεδώνει πολυτελεῖς οἰκοδομές. Μιὰ φωτιὰ ἀφήνει μόνο τοὺς τέσσερις τοίχους. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν συμβοῦν αὐτά, ὁ θάνατος μᾶς χωρίζει ξαφνικὰ ἀπὸ ὅλα, γιὰ τὰ ὁποῖα τόσους κόπους καταβάλαμε, πρὶν προλάβουμε νὰ τὰ χαροῦμε. Ὅπως συνέβη μὲ τὸν ἄφρονα πλούσιο, ποὺ ἄκουσε τὸ «Ἄφρον», ἀνόητε ἄνθρωπε, αὐτὴ τὴ νύχτα φοβεροὶ δαίμονες ἀπαιτοῦν νὰ πάρουν τὴν ἀθάνατη ψυχή σου. Αὐτὰ ποὺ ἑτοίμασες σὲ ποιὸν θὰ μείνουν; (Λουκ. ιβ΄ [12] 20).

Γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ὑπόσταση τοῦ ἐπίγειου πλούτου, λέει χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ ἑξῆς ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος: Δὲν θὰ ὑποστεῖς μικρὴ ζημιά, μὲ τὸ νὰ προσηλωθεῖς στὰ ἐπίγεια καὶ νὰ γίνεις ἀπὸ ἐλεύθερος ποὺ εἶσαι δοῦλος καὶ νὰ ξεπέσεις ἀπὸ τὰ οὐράνια καὶ τίποτε ἀνώτερο νὰ μὴν μπορεῖς νὰ καταλάβεις. Ἀλλὰ νὰ ἀπασχολεῖται ἡ διάνοιά σου πάντα μὲ χρήματα καὶ τόκους καὶ δανείσματα καὶ κέρδη καὶ παράνομο πλουτισμό… Γίνεται χειρότερος ἀπὸ κάθε δοῦλο καὶ αἰχμάλωτο, γιατὶ ἐξουσιάζεται ἀπὸ τὸν φοβερότερο τύραννο. Καὶ τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα, προδίδεις τὴν εὐγένεια καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

Σκλαβώνεται λοιπὸν εὔκολα ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς ἐπίγειους θησαυροὺς καὶ ἡ ψυχή του μένει ἄδεια. Δυστυχισμένη. Σὰν τὸ στρείδι κολλημένη στὴ γῆ. Σὰν τὸν ἀετὸ ποὺ τὸν κλείνουν σὲ ὀρνιθώνα!

Γιὰ νὰ μὴ συμβοῦν αὐτὰ τὰ ὄντως τραγικά, ὁ Κύριος μᾶς προτρέπει νὰ συγκεντρώνουμε οὐράνιους θησαυρούς. Αὐτοὶ δὲν διατρέχουν κίνδυνο ἀπὸ σάπισμα, σκουριά, σκόρο, κλοπή… Καὶ ὄχι μόνο εἶναι ἀσφαλεῖς καὶ βέβαιοι, ἀλλὰ γεμίζουν τὸ ἐσωτερικό μας μὲ ἀνέκφραστη χαρὰ καὶ εὐτυχία. Καὶ μᾶς βοηθοῦν νὰ στρέφουμε πρὸς τὰ ἄνω τὶς καρδιές μας.

Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ θησαυροί; Ἡ κάθε μορφὴ ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης. Ὅ,τι

προσφέρεται στοὺς «ἐλαχίστους» ἀδελφούς μας καὶ καθιστᾶ ἀπέναντί μας χρεώστη τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Αὐτὸ κατατίθεται στὴν Τράπεζα τοῦ Οὐρανοῦ. Δανείζεται στὸν Θεὸ καὶ Αὐτὸς κατὰ τὸ ποσὸ καὶ τὴ διάθεση ποὺ τὸ προσφέρει κανείς, θὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώσει (βλ. Παρ. ιθ΄ [19] 17). «Μὲ τὸ ὀλίγον ὅπου ἔχεις μὲ δικαιοσύνην, δύνασαι νὰ ἐλεεῖς τοὺς πένητας καὶ νὰ ἀγοράσεις τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ», συμβουλεύει καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος (Λόγος ις΄ περὶ φιλαργυρίας, ε΄). Οὐράνιος θησαυρὸς εἶναι καὶ ἡ προσ-ευχή, ποὺ συνοδεύει τὴν ἐλεημοσύνη καὶ μὲ τὴ βοήθειά της φθάνει στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. «Κορνήλιε», εἶπε ὁ ἄγγελος, «αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. ι΄ [10] 4).

Ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἐπικαιρότητα, τώρα ποὺ διερχόμαστε τὴ νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἕνας λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο γίνεται ἡ νηστεία εἶναι καὶ νὰ μποροῦμε τὶς οἰκονομίες τῶν περιττῶν δαπανῶν γιὰ τὴ διατροφή μας νὰ τὶς διαθέτουμε γιὰ ἐλεημοσύνη.

Βεβαίως μαζὶ μὲ τὶς πράξεις τῆς ἀγάπης, οὐράνιος θησαυρὸς εἶναι καὶ κάθε ἀρετή: ἁγνότητα, σεμνότητα, συγχωρη-τικότητα, ταπεινοφροσύνη, -πραότητα, δικαιοσύνη... Μὴν ξεχνοῦμε ὅτι τὸ πνεῦ-μα τοῦ Θεοῦ μακαρίζει τοὺς πιστούς, ποὺ ἑνωμένοι μὲ τὸν Χριστό, γεμάτοι μὲ τέτοια ἔργα ἀγάπης καὶ ἀρετῆς, ποὺ εἶναι οὐράνιοι θησαυροί, φεύγουν ἀπὸ τὴ γῆ γιὰ τὴν αἰώνια ἀνάπαυση. Γιατὶ τὰ ἔργα τους τοὺς συνοδεύουν. «Τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ᾽ αὐτῶν» (Ἀποκ. ιδ΄ [14] 13).

Ἀξίζει, λοιπόν, νὰ ἐντείνουμε τὴν προσπάθειά μας γιὰ νὰ αὐξήσουμε τοὺς οὐ-ράνιους θησαυρούς μας”.